

Stillingen med Hensyn til deres økonomiske Bederlag. Dette synes mig ganske i Almindelighed at maatte siges, og det forekommer mig derhos at faa en ganske klar Anvendelse paa det nu foreliggende Forhold. Den ærede Landssthingsmand for 9de Kred (Raasmussen) vil jo vide, at efter den Ordning, som var paatænkt af Regjeringen, og som blev optagen af Mindretallet i det andet Thing, vilde af de heromhandlede Embedsmænd, hvis Tal jo stiger op til henimod 1,000 for hele Landet, kun et forholdsvis ringe Tal blive stillet paa den høieste Lønning og et langt betydeligere Tal paa lavere Lønninger, og at den høieste Lønning derhos var sat saaledes, at den paa ingen Maade kunde siges at være høiere, men snarere var lavere end den Lønning, som i Almindelighed gives til Embedsmænd, som ere i nogenlunde tilsvarende Stillingen, medens dernæst den laveste Lønning var sat saaledes, at den kunde anses for nogenlunde tilstrækkelig til, at en begyndende Embedsmand uden trykkende Næringsforger kunde hengive sig til sin Virksomhed. Om disse Lønningers Størrelse maatte man kunne blive enig, og deres Bestemmelse vilde jo i ethvert Fald komme til at afhænge af Rigsdagen, idet det vilde være den lovgivende Magt, som bestemte, hvor stort Beløbet skulde være for den høieste og den næsthøieste og den laveste Klasse af Lønninger. Men hvilke overordentlig store Motiver der kunne være til netop tillige i bestemte Summer at ville fastsætte Lønningen for hvert enkelt Kald, det synes mig virkelig temmelig ufatteligt, i Særdeleshed, naar der som her er Tale om Embeder, for hvis Vedkommende det er overordentlig vanskeligt at kunne finde og faa fat paa de Momenter, der egentlig bør være de afgjørende. Ved andre Embedsstillinger har man dog Noget at gaa ud fra, som gjør Ansættelsen lettere. Man har der nogle Embeder, som udgjøre en lavere Klasse; man gaar fra Assistent til Fuldmægtig, Kontorchef osv., og man gaar paa lignende Maade med Hensyn til andre Embedsgrene fra det ene til det andet. Men hvor ligger for Sjølesørgerens Vedkommende Forskjellighederne i saa Henseende? Det er jo den samme Virksomhed,

som de Alle kaldes til, og selv om en Menighed efter Folketallet er mindre talrig, kan dog Ingen sige, om ikke dens Sjølesørger har en Opgave, der ganske maa fylde ham og tage hans Kræfter i Beslag. Men hvilken Glæde og Interesse kan det da have for Rigsdagen at faa ethvert Kald draget frem og saa afgjort, hvilken Sum man netop skal sætte det til? Det er mig aldeles ufatteligt. — Seg vil blot her i Forbigaaende bemærke, at, naar den ærede Landssthingsmand for 9de Kred antydede, at det var givet, at de geistlige Embedsmænd selv ønskede og maatte ønske en Afgjørelse af denne Sag, og at man derfor ogsaa kunde vente, at deres Duffe vilde afgive en Drevkraft til paany at bringe et Forslag herom frem, saa tror jeg, at han tager høiligt fejl. Ganste sikkert kan der vel være mange Geistlige, som vilde finde det ønskeligere at have en fast bestemt aarlig Sum som Lønning. Men det maag dog erindres, at det herved kommer væsentlig an paa, hvorledes den faste Sum bestemmes. Derfor den ærede Rigsdagsmand s. Er. vil se hen til det foreliggende Lovforslag, som det nu er affattet, og sammenligne dets Bestemmelser med den nuværende Tilstand, da tror jeg, at han med Hensyn til det Spørgsmaal, hvad der vil være i Geistlighedens rent økonomiske Interesse — jeg tager i dette Dieblit ikke Hensyn til noget Andet — vistnok vil komme til Erkendelse af, at han feiler høiligt, naar han tror, at der vil være noget Duffe om en Forandring. Saaledes som Tilstanden nemlig nu er, vil han se, at der i alt Fald er 400 Kald, som kunne sættes til en Indtægt af over 480 Tønder Byg, for endel endog betydeligt derover, og at derimod de meget smaa Kald — de, som skulle hjælpes ved Tilskud — i Antal ere saa faa, at de vistnok ikke engang løbe op til 50. Men hvorledes vil man nu stille dem efter det i det andet Thing vedtagne Lønningslovsforslag? Saaledes at der af de Kald, som man derefter maa kalde de høieste, nemlig dem paa 1,600 Rd. med Tillæg, skal være 100 eller kun ca. $\frac{1}{10}$, medens derimod de laveste Kald, paa 800 Rd., skulle udgjøre ca. $\frac{2}{5}$ af samtlige Kald. Seg tror, at den ærede Rigsdagsmand meget let vil over-